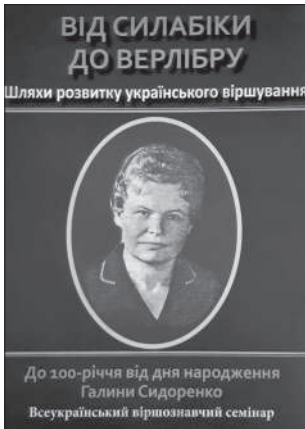

nytskyi, spiritually undermined by the recent defeat. The barcarole elements are used for constructing the author's version of this failure and its consequences, which spread around Ukraine as circles on water; absorbing a soothing rhythm of a song, which can cure the soul with love; shaping the architectonics of the text in the form of 'splashes'-'circles' with poly-functional titles and subtexts. In the genre structure of the novel, barcarole is essential both in the development of the theme and its stylistic implementation. In the unity of the work, one may notice 'prelude', the main part, and 'postlude', each part with its artistic sense. The images typical for a barcarole — water, boat, song, woman, love, etc. — are designed in accordance with the agrarian microcosm of the main character and its symbolic senses. Time flow, self-immersion, and love do not only spiritually heal hetman Bohdan Khmelnytskyi, but give his life a direction and endow his figure with grandeur. The neoromantic potential of barcarole and the novel in verse correspond well and join in the final coda about the unshakable courage and heroism of the Ukrainian warriors.

Keywords: literature and music, musicality, synesthesia, novel in verse, barcarole, poetics, genre, composition.

Від силабіки до верлібру. Шляхи розвитку українського віршування: до 100-річчя від дня народження Галини Сидоренко.

Всеукраїнський віршознавчий семінар. Київ, березень-квітень 2021 року. Збірник наукових статей / упоряд. Н. В. Костенко, Н. І. Гаврилюк, О. Г. Бросаліна. Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2021. 164 с.

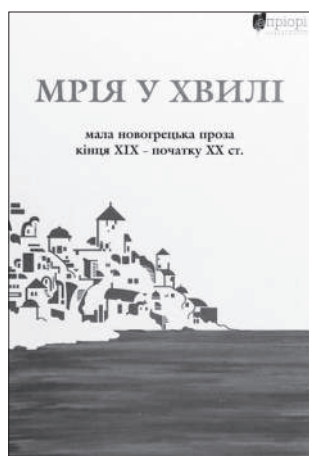
Нещодавно вийшов друком збірник віршознавчого семінару, приурочений до 100-річчя Г. Сидоренко, — «Від силабіки до верлібру. Шляхи розвитку українського віршування». Дослідження, подані в збірнику, поділяються на студії, присвячені віршознавчим концепціям Г. Сидоренко; розвідки, що аналізують окремі аспекти поезики українських авторів; студії, присвячені іноземним літературам. У статтях розглянуто погляди Г. Сидоренко на силабічне віршування та висвітлено запропоновану нею історіографічну систематику українського віршування. Продемонстровано експериментальність логоедів Лесі Українки, окреслено формозмістові параметри українського білого вірша Лесі Українки, І. Франка, В. Поліщука, Є. Плажника, Т. Осьмачки, Д. Павличка, В. Кордуна, В. Вовк, проаналізовано романс як жанрово-інтонаційну форму, проілюстровано специфіку українського верлібру на матеріалі «Антології молоді української поезії III тисячоліття» та стилістичні особливості верлібру Тараса Мельничука. Розглянуто теорію художньої цілісності М. Гіршмана на прикладі циклу Анни Ахматової «В Царском Селе», проаналізовано сонети Оскара Вайлда із циклу «Rosa Mystica» та сонети Джона Кітса на шотландську тематику в українських перекладах.

Наші
презентації

the ardent indifference of the author who tried (sometimes successfully) to pretend to be an outsider — an unworried or even superior narrator. In such works as “The Feast in Memory of Markiiian” and “Medal”, the death itself or its obvious approach causes the appearance of tragicomic elements. However, in the latter, the tragic irony is not related to the character, but to the props of the stage action, in which the people resembling mannequins represent the village and district authorities and pretend to award a starving man as “the best animal breeder”.

Some of Hryhir Tiutiunyk’s characters, as in the short story “Oddity” and the story “My Saturday”, rise to a sarcastic mockery of oppressors: the specificity of the Soviet-communist officials lies in the fact that they don’t even realize the absurdity of their activities, which lack any humanistic principles. The literary world of the writer, despite its seeming simplicity, is extremely complex in terms of inner subtleties of thoughts, emotions, and conflicts.

Keywords: irony, perspicacity, empathy, sarcasm, tragicomedy, grotesque, symbol of the system, totalitarianism, props, bureaucratic ingenuity, complexity, seeming simplicity.

Мрія у хвили: мала новогрецька проза кінця XIX — початку XX ст. / перекладачі: А. Савенко, І. Гуджеджіані, М. Мокривська, А. Малахіті, О. Сніговська, А. Шаповаленко. Київ: Апріорі, 2021. 252 с.

Ця добірка малої прози буде корисною для всіх, хто цікавиться модернізмом у європейських літературах. У Греції загальноєвропейські літературні тенденції особливо виразно поєднувалися з місцевим колоритом, зумовленим як історичними обставинами, так і впізнаними особливостями національної ментальності. Виразна «грецькість», утім, не означає одноманітності. Три автори, представлені в антології, вельми різні за своєю психологією, світобаченням, а відповідно, і стилем. Це увиразнюють назви невеликих, але змістовно насичених ознайомчих статей, що супроводжують добірки перекладених творів: «Дослідник несвідомого» (про Георгіуса Візіноса), «“Святий” новогрецької літератури» (про Александроса Пападіямандиса) та «Єретик чи просвітник?» (про Еммануїла Роїдиса). Письменники художньо трактують такі явища, як криза традиції, руйнування стереотипів, національні та особисті травми, гендерні проблеми та ін. Упорядник книжки — відомий дослідник і перекладач грецької літератури Андрій Савенко.

Наші
презентації